

ת"פ 38814/10/20 - מדינת ישראל נגד רשיד צאלחה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 38814-10-20 מדינת ישראל נ' צאלחה

בפני בעניין:	כבוד השופט דרור קלייטמן המאשימה	מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד לילך קוטנר - לשכת תביעות פתח תקווה
נגד הנאשם		רשיד צאלחה באמצעות ב"כ עו"ד אייל שמולביץ

גזר דין

רקע

1. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בהתאם לסעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי עבד הנאשם כמוכרן בחנות נוחות "ילו" בתחנת הדלק בשוהם. בתאריך 15.3.21 בשעה 09:00 או בסמוך לכך הגיע המתלונן למקום וביקש מהנאשם שיכין לו קפה. לאחר שהנאשם הכין למתלונן קפה, אמר המתלונן לנאשם: "עוד פעם עשית לי קפה של אשכנזים" וביקש מהנאשם כי יחזק את הקפה הקיים או שיכין לו קפה חזק יותר. בתגובה לאמור, שאל הנאשם את המתלונן כמה קפה הוא רוצה והכניס אבקת קפה לכוס חדשה ובתגובה לכך, המתלונן שלא היה מרוצה לקח את כוס הקפה שהכילה אבקת קפה בלבד והניף אותה לעבר הנאשם באומרו לנאשם: "מה אני אשפוך את זה עליך אל תתחיל איתי". מיד ובסמוך, הנאשם לקח מדלפק המקום את כוס הקפה שהכילה קפה רותח ושפך אותה על המתלונן. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן כוויות שהותירו צלקות שטוחות בגופו של המתלונן.
3. במסגרת הסדר הטיעון הופנה הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו, בלי שהצדדים הסכימו לעונש. שירות המבחן התבקש בהתאם לבקשת ההגנה לבחון את האפשרות לביטול הרשעתו של הנאשם, והמאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית למאסר בפועל.

תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר שהוגש מיום 22.3.22 מתואר כי הנאשם בן 26, מתפרנס כמוכרן בחנות נוחות, נעדר עבר פלילי, מודע לבעייתיות בהתנהלותו, נוטל אחריות ומיצר על מעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר דפוסים עברייניים ובעל יכולות ושאיפות נורמטיביות לחיים. ביצוע העבירה חריגה לאורח חייו ולעמדותיו, ובוצעה על רקע תחושת איום והשפלה שחוזה. שירות המבחן סבור כי הסיכון להישנות עבירות מצדו הינו נמוך וכי במידה ותהיה כזו, החומרה הצפויה הינה ברמה נמוכה. לנוכח העובדה כי לא קיים צורך בשילובו בטיפול לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. המלצת שירות המבחן היא להסתפק במתן צו של"צ בהיקף של 200 שעות. ביחס לשאלת הרשעתו בדין, סברו שירות המבחן כי יש מקום לשקול את ביטול הרשעתו על אף שלא הצביע על נזק קונקרטי וזו בשל גילו הצעיר, האחריות שנטל, היעדר עבר פלילי והערכה לסיכון נמוך להישנות ביצוע עבירות.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

5. התקבלה חוות דעת ולפיה הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

טיעונים וראיות לעונש

6. ב"כ המאשימה, עו"ד לילך הכהן-קוטנר, הגישה תמונות של החבלות (ת/1) וכן מסמכים רפואיים (ת/2). טענה כי הנאשם יליד 1996, נעדר הרשעות קודמות והצביעה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם. עתרה למתחם ענישה הנע בין 9 ל-20 חודשי מאסר בפועל, וציינה כי המתחם לו עותרת המאשימה בעבירות אלו גבוה מזה, אך בשל נסיבותיו של מקרה זה וחלקו של הנאשם עותרת למתחם שונה. באשר לביטול הרשעתו, טענה כי הנסיבות לא מצדיקות אי הרשעה וראוי כי נתוניו האישיים ישליכו על מיקום עונשו בתוך מתחם הענישה. ציינה את עמדת המתלונן, אשר לא באה לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן, לפיה הוא לא מעוניין להיזכר באירוע, החבלות נותרו בגופו ובקשתו להתחשב בכך בעת גזירת הדין. עתרה להותרת הרשעתו והשתת עונש ברף התחתון - קרי 9 חודשים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד פיצוי, מאסר מותנה וקנס.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד אייל שמולביץ, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעתו של הנאשם בדין. סבור כי המקרה עומד בתנאים שהותוו בפסיקה בעניין זה. הנאשם נעדר עבר פלילי, אשר נטל אחריות על מעשיו ומדובר במעידה חד פעמית. הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן ותיאר כי המעשה הוא רפלקס לאותה סיטואציה ולא ממניע עברייני. טען כי הרשעתו בדין תסכל את עתידו כך שלא יקודם לשמש כמנהל

תחנת "ליל". סבור כי עניינו של הנאשם גובר על השיקול הציבורי המערכתי ויש לבחון כל מקרה לגופו. לא מדובר על סכסוך בין עבריינים שכלל תכנון מוקדם אלא תגובה לאיום מצד המתלונן. לעניין הנזק, טען כי היה נכון להציג לבית המשפט תמונות עדכניות של החבלות.

8. הנאשם בדברו האחרון: "מטבעי כבן אדם לעולם לא הייתי אלים וזה לא אני, המצב הזה היה ממש חריג, אני עובד עם אלף לקוחות ביום וסובל, יש לי סבלנות ואני לא מתעצבן זה באמת היה מצב חריג, אני לוקח חריג ושוב פעם יש לי שיקול דעת וזה לא יחזור על עצמו אני לא בן אדם אלים, ולא שיש לי אלימות. זה היה פשוט מצב חריג אחד ואני לוקח אחריות וזה לא יקרה עוד פעם בחיים, ואני אחשוב בכל פעם אלף פעם לפני מה אני אעשה".

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

9. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירות אותן ביצע הנאשם, הינו שמירה על גופו, שלומו, שלווה נפשו ותחושת הביטחון האישית של המתלונן.

10. בכלל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, שקלתי את הנזק המשמעותי שנגרם למתלונן בדמות כוויות בגופו. כוויות המצריכות טיפול ממושך ולפי הנלמד ממסמכים רפואיים שהוצגו בפני בית המשפט, יותירו צלקות בגופו של המתלונן, כאשר אין צפי להטבה ניכרת. אין לקבל מצב בו אדם שמגיע לקבל שירות, יסתכן בכך שייגרם לו נזק גופני. מבלי שיהיה בדבר על מנת להצדיק ולו במעט את העבירה אותה ביצע הנאשם, הרי שבכלל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, לא ניתן להתעלם מהתגרותו של המתלונן בנאשם, אשר כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, חש תחושת איום והשפלה, בעקבות דברים אלו.

11. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הרי שהפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה, מתייחסת למקרים שתוצאתם חמורה במידה ניכרת מזו שבעניין שבפניי. אין דין אסיר הרץ אחר חברו כשקומקום מים רותחים בידיו אותם הוא שופך על גופו של האחר כדין האירוע המתואר בכתב אישום זה. ואין דין שבר בארובת העין יחד עם שברים בעצמות האף כדין הכוויות שנגרמו בעניין שבפניי, שעל פי המסמכים הרפואיים (ת/2), תוצאתם הינה צלקות שטוחות.

12. לאחר שבחנתי את נסיבותיו של אירוע זה, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין 4-15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש

13. בכלל הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, התחשבתי בכך שהנאשם, הינו אדם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר לא פתוחים נגדו כל תיקים פליליים נוספים. הודה וחסך מזמנו של בית המשפט וכן את הצורך בהעדת עדי התביעה, לרבות המתלונן.

14. שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם נורמטיבי שהתנהגותו בביצוע עבירה זו הינה חריגה לאורח חייו ועמדותיו ובוצעה על רקע תחושת איום והשפלה שחווה והתקשה לווסת את עצמו ולהפעיל שיקול דעת מיטיב. עוד התרשם שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול. הנאשם הכיר בהתנהלותו הבעייתית ולקח אחריות עליה ואף חש צער ובושה על מה שנעשה. הנאשם שיתף פעולה באופן מלא, אולם שירות המבחן סבור כי הוא אינו זקוק לטיפול וכי הסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידו הינו נמוך.

15. לנוכח האמור לעיל, אמקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

אי הרשעה

16. שירות המבחן ציין כי למרות שהנאשם לא הציג נזק קונקרטי שייגרם לו כתוצאה מהרשעתו, הרי שהמלצתם היא לשקול את ביטול הרשעתו בדיון, על מנת למנוע חסמים עתידיים והליכי תיוג וכן על מנת לחזק את תפקודו הנורמטיבי. ב"כ הנאשם עתר כאמור לאימוץ המלצת שירות המבחן.

17. בע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07), חזר והדגיש בית המשפט העליון כי: "**הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית, היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא מהווה חוליה טבעית הנגזרת מהוכחת האשמה הפלילית. הרשעת נאשם בעקבות הוכחת אשמתו מממשת את תכלית ההליך הפלילי, ומשלימה את שלביו השונים; היא מגשימה את ערך השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי, ומונעת הפליה בדרך החלתו".** למרות זאת נקבע כי: "**חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים על תהפוכותיהם, בהשתקפותם בהליך הפלילי, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העקרון העונשי הרחב, המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, נתון בידי בית המשפט הכוח להחליט כי, חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא**

יורשע בדין.

18. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) (1997), נקבעו הקריטריונים אותם על בית המשפט לשקול בבואו לדון בשאלת אפשרות אי הרשעתו של אדם שנקבע כי ביצע עבירה פלילית. האחד הוא כי על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

19. לאחר שבחנתי את יישומם של קריטריונים אלו בכל הנוגע לנאשם ולכתב האישום שבפניי, הגעתי למסקנה כי אין בהם בכדי להביא לאי הרשעת הנאשם.

20. באשר לסוג העבירה, בנסיבות המקרה המסוים, הרי שתוצאות מעשהו של הנאשם, כוונות בגופו של המתלונן, הינן כאלו שלא מאפשרות לנסיבותיו של הנאשם לגבור על שיקולי גמול והלימה. גם אם מעשהו של הנאשם נעשה מתוך שיקול אימפולסיבי רגעי ולא מתוך דפוסי עבריינות, הרי שתוצאות המעשה הינן חמורות ולא מאפשרות, בהתחשב באינטרס הציבורי, את אי הרשעתו של נאשם שביצע עבירה מעין זו בנסיבותיה.

21. גם באשר לנזק קונקרטי שייגרם לנאשם, לא הובאה כל ראיה. גם מכתבו של מנהל תחנת הדלק בה עובד הנאשם, מצביע על כך שהפגיעה בקידומו מקורה בכך שהנאשם ייאלץ להפחית משעות עבודתו ולא מעצם הרשעתו בדין. לא ידוע על כל מניע חוקי שיש בהרשעה על מנת למנוע מתפקיד ניהולי בתחנת דלק. מה עוד שכפי שעולה מדבריו של ב"כ הנאשם, הנאשם אינו רואה את עתידו דווקא בתפקיד זה ובכוונתו לפתוח חנות צילום, כוונה שאין כל סיבה שהרשעה בדין תפגע בה.

22. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלש שנים מיום שחרורו ממאסרו והתנאי הוא כי לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלש שנים מיום שחרורו ממאסרו והתנאי הוא כי לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלונן, ע"ת 1 בסך 5,000 ₪, אשר ישולם בתוך 90 יום.

עמוד 5

הנאשם יתייצב לריצוי עונש עבודות השירות בתאריך 8.12.22 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות במחוז מרכז.

מובהר לנאשם כי באם לא יעמוד בכללי ותנאי הממונה על עבודות השירות, ניתן יהיה להפסיק את ריצוי העונש בדרך זו ולהמירו בעונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

צו כללי למוצגים

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ום

ניתן היום, י"ב חשוון תשפ"ג, 06 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים ב"כ המאשימה עו"ד יורי קורנברג, הנאשם וב"כ עו"ד אייל שמולביץ.